

mark, hvis vi har et bredt, borgerligt funderet regeringssamarbejde.

Fru Margot Torp talte om at miste herredømmet. Da den nuværende regering tiltrådte i 1993, havde man nogle forventninger om, hvordan udviklingen skulle være, og hvordan man skulle trække den danske økonomi i gang. Dengang skønnede man, at man gerne ville skabe 181.000 arbejdspladser i den private sektor og 39.000 i det offentlige. Men i dag er det store problem, at skønnene fra Økonomiministeriet viser, at i den private sektor er man kun nået halvvejs, hvori- mod man allerede mere end rigeligt har opfyldt målsætningen i den offentlige sektor, og derfor er svaret med hensyn til at miste herredømmet: Vi skal lære at styre væksten i den offentlige sektor og i stedet fremme væksten i den private sektor, så vi har styr på det og ikke mister herredømmet.

Hr. Ole Sohn kan jeg ikke nå i denne omgang, men jeg skal nok svare på det med arbejdsmiljøet i næste runde.

(Kort bemærkning).

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

I lyset af internationaliseringen diskuterer Det Radikale Venstre ligesom andre partier, om man kan lette skatten på arbejdskraft. Men det hører med til diskussionen, at der skal findes svar på en række andre problemer, som alle partier her i Folketinget kan se.

Vi får flere ældre. Bare med uændret service vil skatten i sig selv stige med 4 pct. Vi skal prøve at øge udskrivningsgrundlaget. Det kræver en øget beskæftigelse. Vi har stagnerende beskæftigelse, men udgangspunktet er en høj beskæftigelsesgrad. Vi ønsker, at folk skal arbejde mere, men folk ønsker at arbejde mindre. De har lige fået den sjette ferieuge. Befolkningen ønsker uændret kompensationsgrad ved offentlig forsørgelse. Folk ønsker et stigende serviceniveau, ikke alene på sundhedsområdet, men også på en lang række andre områder, infrastruktur eksempelvis.

Med i det billede er så diskussionen om nedsat skat eller uændret skat. Det er en utrolig vanskelig diskussion, og jeg mener, at Det Konservative Folkeparti slipper alt for let om det ved at pege på mellemskatten eller øget produktivitet. Det er simpelt hen ikke noget, der holder.

Jeg spørger nu Det Konservative Folkeparti: Har man ikke andre svar?

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vi vil jo alle meget gerne dele gaver ud, specielt op mod jul, men man bliver altid nødt til at foretage nogle prioriteringer.

Mit spørgsmål til Det Konservative Folkeparti er: Når vi har en statsgæld på 535 mia. – det er et uhyggelig stort tal, og man kan jo sige, det er jo for ringe, når regeringen har haft en højkonjunktur, at man ikke har fået nedbragt den mere – men så er mit spørgsmål til Det Konservative Folkeparti: Hvor meget prioriterer man nedbringelse af statsgælden i relation til afvikling af mellemskatten?

Jeg er enig i, at skat på arbejde er uheldigt. Kan vi nedbringe skatten, er det fint, men hvor får man finansieringen? De Konservative vil have mere til sundhed, have mellemskatten væk. Hvad vil man så gøre med statsgælden, som jeg synes er et uhyggelig stort problem, også med henblik på vore børn og børnebørn?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det var et dårligt svar, må jeg sige til fru Lene Espersen.

Nu har Det Konservative Folkeparti fuldstændig manisk siden deres landsråd rendt rundt og fortalt, at CD var i seng med fjenden, og at vi var til bunkebryllup med regeringen, og hvad ved jeg, og så kommer fru Lene Espersen bare med en enkelt sølle bemærkning, når man afæsker hende et svar på, hvor det er, det er gået så galt.

Jeg vil gerne bede om tre svar. Vil fru Lene Espersen bekræfte, for det første at den aftale, CD har med regeringen, alene er på 1,3 mia. kr. ud af 420 mia. kr. i finansloven, og at V og K i øvrigt vil stemme for en lang række af de forslag, der ligger bag den, for det andet at de 800 mio. kr. af de 1,3 mia. kr. kommer fra DONG, og for det tredje at CD i går ved afstemningen om ændringsforslagene stemte imod samtlige forslag, der gik ud på at ændre kredittid og momsafregning og arbejdsmiljøafgifter og alt det her?

Jeg vil bare bede om, at man bekræfter det, for så har jeg jo da forstået, at fru Lene Espersen i alt fald taler imod bedre vidende, når hun angriber CD sådan, og hvis det ikke er imod bedre vidende, så er det, fordi fru Lene Espersen ikke har fulgt med.

Men et ja til de her tre spørgsmål vil jo så gøre, at debatten måske kan blive lidt mere fornuftig mellem Det Konservative Folkeparti og CD, og det vil vi gerne have.